

2η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη Ποντιακής Νεολαίας

2-4.10.2015

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

Υπό την αιγίδα

του Οικουμενικού Πατριαρχείου
της Προεδρίας της Ελληνικής Δημοκρατίας

Διοργάνωση

Ομοσπονδίες Παγκόσμιου
Ποντιακού Ελληνισμού

Μέγας χορηγός

Φιλανθρωπικό
Ίδρυμα Ιβάν Σαββίδη

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΜΩΚΟΣ

Καθηγητής στο Said Business School του Πανεπιστημίου Οξφόρδης

Ευχαριστώ τους οργανωτές που τους γνώρισα στο σημείο αναφοράς του γένους μας, την Πόλη μας, στο Πατριαρχείο, για την πρόσκληση αλλά και την εξαιρετική διοργάνωση αυτής της συνδιάσκεψης.

Επίσης, θέλω να συγχαρώ και τη σημαντική προσφορά του χορηγού που πρέπει να αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για τους απανταχού Έλληνες.

Η τελευταία μου συμμετοχή σε δραστηριότητα του Ποντιακού Ελληνισμού ήταν πριν μερικά χρόνια, όταν συμπρωματικά, βρέθηκα στην Ορθόδοξη Μητρόπολη της Βιέννης, στο μνημόσυνο της Ποντιακής γενοκτονίας και ειλικρινά δάκρυσα όταν άκουσα το μοιρολόγια από ένα Πόντιο από την Κριμαία.

Επίσης είναι ανάγλυφη στη μνήμη μου η προσκυνηματική μου επίσκεψη στη Συμφερούπολη, όπως και η ξενάγησή μου στο παλάτι της Λειβαδιάς κοντά στη Γιάλτα.

Σήμερα όμως είμαι χαρούμενος γιατί νέοι πατριώτες με προσκάλεσαν να συζητήσουμε όχι για το παρελθόν αλλά για το μέλλον.

Κατά τη διάρκεια των πρόσφατων διαπραγματεύσεων η Ελληνική πολιτική ηγεσία αναφέρθηκε επανειλημμένα στην Εθνική ανεξαρτησία.

Δυστυχώς, αν και γεωπολιτικά ανεξάρτητη, η πατρίδα μας έχει απολέσει την οικονομική της ανεξαρτησία. Ιστορικά ο έλεγχος της νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής, όπως και τα δημόσια έσοδα από την νομισματοκοπή, αποτελούν προϋποθέσεις για οικονομική ανεξαρτησία.

Πιθανόν, η αρχή της σοφίας αλλά και το πραγματικό διακύβευμα της σημερινής συγκυρίας, αλλά και η πρόκληση του απανταχού Ελληνισμού έγκειται στη συνειδητοποίηση των αληθινών περιορισμών της ελευθερίας των οικονομικών ενεργειών του καθενός και τη συναίσθηση ότι ο «από μηχανής Θεός» που θα μας απαλλάξει από τα δεσμά της οικονομικής εξάρτησης αποτελεί ψευδαίσθηση και το λογικό άκρο του λαϊκισμού.

Και αυτή είναι μία αλήθεια που ο Ποντιακός Ελληνισμός τη γνωρίζει καλύτερα από τον οποιονδήποτε.

Η άκρατη μνημονιολαγνεία, όπως επίσης η επίκληση αυτοκτονικών διαθέσεων, δια μέσου ενός ιδιότυπου πολιτικού ηρωϊκού μηδενισμού, μετέτρεψε την οικονομική σε οξύτατη κοινωνική κρίση και έχει θέσει την πατρίδα μας αντιμέτωπη με όχι απλώς ένα υπαρξιακό πρόβλημα αλλά με ένα υπαρκτικό.

Η μετανάστευση 150.000 συμπατριωτών μας εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού μεταξύ 2010 - 12, παρόμοια με τον Ποντιακό ξεριζωμό, το θλιβερό γεγονός ότι πάνω από το 25% των Ελλήνων ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και η απώλεια του 25,5% του Α.Ε.Π. την περίοδο 2008 - 14 και πάνω από όλα η εκρηκτική ανεργία των νέων που έχει ξεπεράσει το 55%, πιστοποιούν την αποτυχία της

μνημονιακής πολιτικής που ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις από το 2010 και εντεύθεν. Επιπλέον, η φυγή πάνω από 30 δισεκατομμυρίων ευρώ καταθέσεων, οι λυπηροί κεφαλαιακοί περιορισμοί (capital controls) και η ανεξέλεγκτη πτώση του δείκτη μεταποίησης κατά 30% αναδεικνύουν την ανεκδιήγητη διαπραγματευτική πολιτική των τελευταίων μηνών.

Αυτές οι οικονομικές επιδόσεις, μαζί με τη συστηματική αποδόμηση του γονιδιακού αποτυπώματος του Ελληνισμού από οργανωμένες μειοψηφίες τις τελευταίες δεκαετίες, υπονομεί τη συνοχή και φαλκιδεύει τον πολιτισμικό αυτοκαθορισμό της Ελληνικής κοινωνίας.

Η ιστορία μας, η πολιτισμική διαδρομή μας, οι παραδόσεις και η Ορθοδοξία μας, οι πατριωτικοί αγώνες μας και πάνω από όλα η γλώσσα μας αποδομούνται από εμάς τους ίδιους!!!

Οι νέοι όπως κατέσται σαφές από τις προηγούμενες ομιλίες αντιλαμβάνονται τη σημασία της γλώσσας. Οι θεσμικοί παράγοντες; Είναι τουλάχιστον ακατανόητο οι Πρωθυπουργοί της Ελλάδας να καθυβρίζουν την πατρίδα σε διεθνή fora.

Εμείς οι Έλληνες της διασποράς αντιλαμβανόμεθα τις επώδυνες συνέπειες αυτής της πολιτικής συμπεριφοράς. Χρέος των μεγαλύτερων και υποχρέωση της νέας γενιάς είναι να μετασχηματισθούμε από άβουλοι παρατηρητές σε ενεργούς Έλληνες Πατριώτες!

Η ανάκαμψη της Ελληνικής οικονομίας αποτελεί μία αναντίρρητη αναγκαιότητα, όπως εύστοχα ανέφερε και η προηγούμενη ομιλήτρια, κ. Κασσιανή Τανιμανίδου.

Είναι πλέον πανθομολογούμενο ότι επιτακτική ανάγκη για την ανόρθωση της οικονομίας είναι η **αναδιάρθρωση τους χρέους.**

Μία πρωτότυπη λύση είναι η Ευρωπαϊκή τιτλοποίηση των Εθνικών ομολόγων, τα οποία θα ανταλλάσσονται σε συγκεκριμένη ισοτιμία με «ευρωμόλογα», όπως έχει προταθεί από τους καθηγητές Dreze και Duree και υποστηριχθεί πρόσφατα από τον καθηγητή Goodhart. Αυτά τα ομόλογα θα έχουν μηδενική απόδοση κατά τις περιόδους ύφεσης και πολλαπλάσια σε περιόδους ανάπτυξης. Επιπρόσθετα, η ωρίμανσή τους πρέπει να είναι μακροχρόνια αλλά καθορισμένη, έτσι ώστε να δίδεται η δυνατότητα ανάπτυξης της οικονομίας.

Η ορθή αποτίμησή τους τα καθιστά εργαλεία ασφάλισης διαφοροποιήσιμων κινδύνων σε καθεστώς ατελών κεφαλαιαγορών και όχι μέσα αναδιανομής εισοδήματος μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης, όπως λανθασμένα πιστεύεται.

Ο ηθικός κίνδυνος υπερέκδοσης εθνικών ομολόγων αντιμετωπίζεται από το γεγονός ότι η ισοτιμία ανταλλαγής με «ευρωμόλογα» θα επανακαθορίζεται δυναμικά, σε συνάρτηση με την οικονομική πολιτική κάθε χώρας.

Τα πλεονεκτήματα αυτής της προτάσεως είναι δύο. Πρώτον, απεμπλέκει την Ευρωπαϊκή πολιτική από την έμφαση στην επίτευξη πλεονασμάτων και τη λιτότητα και την επαναπροσδιορίζει με στόχο την ανάπτυξη. Αποφεύγεται η επανάληψη των αρνητικών επιπτώσεων

Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

του PSI.

Δεύτερον, η αποπληρωμή των τόκων καθίσταται αντικυκλική και δεν αποτελεί τροχοπέδι στην ανάπτυξη. Τέλος, η προσφορά αυτών των ομολόγων και στις άλλες χώρες του Νότου ενδυναμώνει την τρωθείσα Ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και συνεισφέρει στη σύγκλιση των χωρών του Βορρά και του Νότου.

Ο δεύτερος πυλώνας ενός σχεδίου ανόρθωσης της χώρας είναι η **εφαρμογή αυστηρών δημοσιονομικών κανόνων**.

Οι μισθοί, οι συντάξεις και οι δημόσιες επενδύσεις γενικότερα θα χρηματοδοτούνται από τα φορολογικά έσοδα και όχι από άκρατο δανεισμό. Επιπλέον, επιβάλλεται η μεταφορά των περιορισμένων οικονομικών πόρων, κεφαλαίων και εργατικού δυναμικού από τον δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα, και ιδιαίτερα στους τομείς των διεθνών εμπορεύσιμων αγαθών.

Τέλος, χρειάζεται εξωγενής παρέμβαση με κινητοποίηση Ευρωπαϊκών επενδύσεων με πολιτική απόφαση της Ε.Ε. Το πακέτο Juncker αναντίρρητα είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά οι επενδύσεις να στοχεύουν στην αύξηση της επενδυτικής και όχι της καταναλωτικής ζήτησης που λανθασμένα προτείνεται.

Αναγκαία συνθήκη βέβαια για την επιτυχή έκβαση αυτής της προσπάθειας είναι η διατήρηση του Ελληνικού χαρακτήρα της πλειοψηφίας του τραπεζικού συστήματος, όπως επανειλημμένα έχω επισημάνει.

Οικονομία χωρίς ίδιον τραπεζικό σύστημα είναι οργανισμός χωρίς καρδιά!

Ο τρίτος και ίσως ο πιο οφθαλμοφανής πυλώνας της αναπτυξιακής πρότασης αφορά την ισομερή και αναλογική κατανομή του κόστους της εξόδου από την κρίση και όχι δια μέσου ισοπεδωτικών και οριζόντιων εισοδηματικών περικοπών και φορομπηχτικών πολιτικών στα νοικοκυριά

και τις επιχειρήσεις. Επίσης, ο αναδιανεμητικός και προοδευτικός χαρακτήρας της διάθεσης του οικονομικού πλεονάσματος της μελλοντικής οικονομικής ανάπτυξης διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή και συνάμα εξασφαλίζει την μακροπρόθεσμα διατηρήσιμη ανάπτυξη.

Εν κατακλείδι, μία οικονομία και η χώρα γενικότερα δεν έχει να φοβηθεί ούτε χρέη, ούτε ελλείματα, ούτε ύφεση αν έχει αξιόπιστους θεσμούς, αποτελεσματική κυβέρνηση και, πάνω από όλα, άριστο εκπαιδευτικό σύστημα.

Στην περίπτωση μας αυτό μεταφράζεται σε ριζική αναδιάρθρωση του χρέους, αυστηρούς δημοσιονομικούς περιορισμούς και ανασυγκρότηση της μεσαίας τάξης μέσω αναδιανομής του αναπτυξιακού μερίσματος κυρίως σε αυτή την τάξη.

Το τρίπτυχο της Εθνικής Ανεξαρτησίας, της κοινωνικής συνοχής και της πολιτισμικής αναγέννησης είναι η λεωφόρος αλλά και ο φάρος του φωτεινού μέλλοντος της Πατρίδας μας.

Αυτοί οι στόχοι στην Ελλάδα πλέον μπορούν να επιτευχθούν μόνο αν βρεθεί ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων της πατρίδας αλλά και της Ελληνικής διασποράς για την ανάπτυξη και τη συντεταγμένη έξοδο από την κρίση. Αυτό ακριβώς είναι και το μήνυμα αυτής της καταπληκτικής συνδιάσκεψης του Ποντιακού Ελληνισμού απανταχού της Γης, σήμερα!

Σας ευχαριστώ και πάλι από καρδιάς για την πρόσκληση και από σήμερα αισθάνομαι και εγώ μέλος της οικογένειας του Ποντιακού Ελληνισμού.

